

Tome su najviše doprinijele česte izmjene zakonskih propisa koji regulišu ovu oblast, kao i nedomaćinsko ponašanje nosioca vlasti, koji su svjesno zaključivali štetne koncesione ugovore sa sumnjivim preduzećima i pojedincima na njihovom čelu.

Bosna i Hercegovina, kao i Republika Srpska, s obzirom na svoju površinu te broj stanovnika, smatra se teritorijom bogatom prirodnim resursima, koje bi i te kako mogla koristiti za svoj privredni razvoj. Akcenat bi, između ostalog, trebalo staviti i na vodni potencijal, jer je njegova iskorištenost veoma mala.

Uticaj loših zakonskih propisa

Srpska, bar u teoriji, najveći dio prirodnog bogastva iskorištava putem koncesija, na određeno vrijeme i pod određenim uslovima, ustupajući ga domaćim i stranim investitorima, koji iskorištavaju naša prirodna bogastva, a za uzvrat plaćaju RS pravičnu koncesionu naknadu. Ova oblast je pravno uređena Zakonom o koncesijama RS. Prema zakonodavcu, cilj donošenja ovog zakona je doprinos privrednom razvoju RS, stvaranje pravnog okvira za privlačenje domaćih i stranih investitora, uz istovremeno unaprijeđivanje transparentnosti postupka dodjele koncesije i povećanje efikasnosti i dugoročne održivosti koncesionih projekata, te odgovornog upravljanja prirodnim bogastvima i javnim dobrima. Jedno od osnovnih načela koja promoviše ovaj zakon su načela transparentnosti, tržišne utakmice, jednakosti investitora, zaštita javnog interesa i ravnopravnosti ugovornih strana. Sve to lijepo zvuči, međutim, kao što to kod nas obično biva, nakon gore pomenutih, krajnje idiličnih, rečenica slijedi jedno veliko ali...

Ali, nakon godina provođenja ovog zakona možemo slobodno reći da su proklamovana načela potpuno pogažena i da je sam zakon u postupku provođenja u potpunosti doživio svoju suprotnost. Investitori su se našli u neravnopravnom položaju, prije svega domaći, dok su se skoro svi strani, barem oni značajniji, povukli iz koncesionih ugovora.

Jedan od njih je najveći proizvođač električne energije u Evropi, njemački „RWE Inoggy“, koji je imao potpisan koncesioni ugovor o izgradnji četiri hidroelektrane na srednjem toku rijeke Drine. U projekat je, prema procjenama, pomenuta firma trebala uložiti oko 500 miliona evra, i zaposliti nekoliko hiljada lokalnih radnika. Iako razlozi zašto je njemačka firma istupila iz koncesionog ugovora nikada nisu javno saopšteni, njemački mediji kao osnovni razlog navodili su korupciju i suviše komplikovane administrativne procedure, koje su najčešće služile za „reketiranje“ investitora. Slično su prošle i norveške kompanije „Technor energy“ i „Technor energy 2“, koje su imale potpisane ugovore o koncesiji sa Vladom RS za izgradnju 10 mini hidroelektrana u donjem slivu rijeke Bosne, a čija bi izgradnja koštala 250 miliona evra. Razlog zašto norveške firme nisu ispoštovale koncesione ugovore i za 10 godina izgradila obećane hidroelektrane, i u ovom slučaju treba tražiti u

mnogobrojnim i komplikovanim procedurama, što kod stranog investitora izaziva sumnju da bi mogli biti ucjenjivani od strane domaće vlasti, ukoliko bi ušli u takav posao.

Razlog zašto dolazi do protekcije određenih domaćih investitora je, šta bi drugo, nego stranačka pripadnost. U ovoj oblasti veliku ulogu igraju lokalne vlasti, pogotovo u oblasti izdavanja građevinskih i drugih neophodnih dozvola za gradnju i upotrebu objekata (mini hidroelektrane, skladišta i sl.), što dodatno komplikuje ovu oblast ali ostavlja mogućnost da se i lokalne vlasti „ugrade“. Iako je zakon u trenutku njegovog donošenja bio prihvatljiv za investitore on je više puta mijenjan što kroz procedure izmjena zakona što putem podzakonskih akata ministra privrede, koji su išli grubo na štetu javnih interesa Republike Srpske, a sve u interesu pojedinačnih, najčešće kontroverznih koncesionara.

Izmjenama i dopunama Zakona o koncesijama iz februara ove godine omogućeno je da ministar sam određuje koncesionu naknadu u određenim privrednim djelatnostima. Takođe, izmjenama ovog zakona je određeno da se koncesiona naknada za ustupljeno pravo u oblasti elektroenergetike, energenata, rudarstva i geologije utvrđuje procentualno od vrijednosti planirane investicije koncesionara, a u rasponu od 0,5 odsto do pet odsto.

- Sa tom izmjenom je legalizovana mogućnost da oni koji donose odluke o koncesijama budu korumpirani do beskraja. Npr, kažu da će treći blok TE Gacko koštati oko milijardu maraka. Pet odsto koncesije je 50, a 0,5 odsto je pet miliona maraka. Investitora će interesovati da plati što manje jer je razlika 45 miliona! To otvara prostor za onog ko odlučuje o koncesijama da kaže „cifra je 10 miliona, pet je koncesiona naknada, a pet naknada meni“. Ti veliki rasponi moraju biti precizno uređeni. Kriterijumi u lepezi od 0,5 do pet odsto - šta znači jedan, šta dva itd, sa opisom. A toga nema, nego se ostavlja na slobodnu volju da to onaj koji izdaje koncesije odredi - ističe poslanik u Narodnoj skupštini RS Dragan Čavić. Slična loša zakonska rješenja pronalazimo i u drugim oblastima, npr. koncesije u saobraćaju, turizmu ili trgovini, u kojima je isto ostavljen preveliki raspon ministrima u određivanju koncesionih naknada. Takođe, ove izmjene i dopune zakona donošene su po hitnoj proceduri i bez javne rasprave pred naučnim i stručnim ljudima iz ove oblasti, što budi sumnju da je cilj bio donošenje lošeg zakona koji će otvoriti vrata mnogim stranim i domaćim mešetarima da nemilosrdno i za male pare koriste naše resurse. Ovako velikim rasponima je poništeno načelo jednakosti investitora i omogućeno samo podobnim da iskorištavaju naše prirodne resurse. Ozakonjen je i prethodni kriminal prilikom dodjela koncesija i širom otvorena vrata njihovim budućim kriminalnim dodjelama, što će ostaviti nesagledive posljedice i na prirodna bogastva i na budžet RS.

- Rasponi u koncesijama koje propisuje zakon dovode do zaključka da je ovo prostor za potencijalnu korupciju, prostor u koji će pohrliti mnogi mešetari, koji ovdje žele da zarade

ogromne količine novca, a da bi taj novac zaradili moraju da se bave korupcijom i da naguraju mito u određene džepove – poručio je u februaru ove godine u Narodnoj skupštini RS poslanik Vukota Govedarica, prilikom usvajanja pomenutih izmjena.

Naknada za obnovljivu energiju RS

Domaćinstva i pravna lica u Srpskoj od početka ove godine opterećeni su većim računima za električnu energiju zbog naknada za podsticaje obnovljivih izvora energije, što je u potpunosti prošlo mimo “radara” šire javnosti, a jedinstven je primjer u regionu. Iznos koji stanovništvo, ali i pravna lica izdvajaju na mjesečnom nivou nisu zanemariva i zavise od električne energije koju potroše na mjesečnom nivou.

Ova naknada koja se prikuplja kasnije će se u vidu podsticaja dijeliti koncesionarima koji proizvode električnu energiju na bazi obnovljivih izvora energije. Navedena obaveza je nametnuta prije četiri godine, ali nije predstavljala značajnije opterećenje za građane i privredu do 1. januara ove godine kada je povećana i sada iznosi 0,52 feninga po kilovat času utrošene struje. Ukoliko uzmemo prosječnu mjesečnu potrošnju električne energije i pomnožimo sa 0,52 feninga dođemo do cifre od oko pet maraka za domaćinstvo i 300 maraka koliko u prosjeku plaćaju pravna lica. Na ove iznose treba obračunati i PDV što još više povećava navedenu naknadu.

Ekonomista Slaviša Raković za eTrafiku kaže da je riječ o apsurdnom parafiskalnom nametu na koji se još obračunava i PDV, što dovodi do, kako kaže, duplog apsurdna.

- Namjena je vrlo diskutabilna jer subvencioniše proizvodnju električne energije. Dakle, vi uzimate koncesionu naknadu za mini hidroelektrane, a onda subvencionišete proizvodnju električne energije iz tih mini hidroelektrana, što je pomalo apsurdno. Ko tu kome u stvari matematički dođe šta? Nigdje u našem okruženju nisam našao primjer da se na taj način podstiče proizvodnja iz obnovljivih izvora! Umjesto toga, uglavnom se daju neka carinska oslobađanja, poreske olakšice kod samog izvođenja investicije u taj objekat ili neka prednost kod izdavanja dozvola, odnosno naknada koje se tu rade. Ili recimo dovođenje dalekovoda, koji mi dovodimo besplatno, mini hidroelektranama. Naša Elektroprivreda na prag mini hidroelektrana dovodi besplatno dalekovod. A svuda je to na nekoj troškovnoj bazi, ne komercijalnoj, već troškovnoj – ističe naš sagovornik.

To nas je dovelo do toga da, dodaje on, na malim hidroenergetskim objektima više država daje nego što uopšte ima efekta.

- Tako da od cijele strategije i promišljanja kako da se podstiče proizvodnja sa obnovljivim izvorima došli smo do jedne prakse gdje se u suštini netransparentno dijeli, a sve na teret građana. Država, prije svega, ne bi trebala na taj način da podstiče proizvodnju, izuzimam, iako su to manje izvozi, solarne elektrane, ali ovo što je najmasovnije, od čega je najveća

proizvodnja, to je apsurdna politika u cjelini – zaključio je Raković.

Domaćinstva i privreda iz svog džepa plaćaju subvencije za proizvodnju električne energije iz hidroelektrana, geotermalnih elektrana, solarnih elektrana, vjetroelektrana i elektrana na bio-masu. Umjesto da koncesionari samo plaćaju koncesionu naknadu državi za korištenje obnovljivih izvora energije, ovakvim podzakonskim riješenjem došlo se do situacije da će građani i privreda iz svojih džepova plaćati gradnju, u najčešćem slučaju, koncesionarima naslonjenim na republičku vlast.

Elektroprivreda RS ove godine namjerava na osnovu pomenute naknade prikupiti oko 36 miliona maraka i podijeliti za 69 elektrana koje proizvode struju iz obnovljivih izvora.

Najveći je broj hidroelektrana, njih 22, a ostalo čine vjetroelektrane, jedna elektrana na bio-masu i solarne elektrane. Stručnjaci iz ove oblasti upozoravaju da se iz ovih naknada Elektroprivreda RS treba sama da gradi elektrane, a ne da te naknade daje koncesionarima koji teško da će ih ulagati u nove elektrane. Sa navedenim novcem RS bi za 10 godina mogla da izgradi značajne energetske objekte umjesto da taj novac rasipa i daje sumnjivim investitorima.

- Suština čitave priče je da Republika Srpska znatno veći procenat proizvedene električne energije proizvodi iz hidroelektrana nego iz obnovljivih izvora. Tako da ta naknada za obnovljive izvore apsolutno nije bila potrebna. Ako najveće hidroelektrane na Trebišnjici, HE Višegrad, HE Bočas, Bogatići itd. proizvode ogromnu količinu obnovljivih izvora energije, onda se postavlja pitanje zašto subvencionisati tzv. male hidroelektrane koje su po snazi znatno ispod onoga što već sada Republika Srpska ima u velikim hidroelektranama - ističe za eTrafiku poslanik Zdravko Krsmanović.

To je bila, kako ističe Krsmanović, prva nelogičnost, koja im je skrenula pažnju da vide zašto se tako nešto radi.

- I onda, kada se sve počelo razmotavati, došli smo do zaključka da su pojedinci bliski vlastima, koji su godinama, preko svojih bližnjih, u sistemu Elektroprivrede, vlasnici mini hidroelektrana, koje nisu isplative, jer je cijena iz velikih hidroelektrana mnogo jeftinija, pa im je bilo neophodno da im Elektroprivreda plaća njihovu proizvodnju. Onda se ušlo u fazu da se iz sistema Elektroprivrede počnu prebacivati pare tim pojedincima koji su dobili koncesije na male hidroelektrane, da bi oni ostvarivali profit - ističe naš sagovornik.

On dodaje da je tada odlučeno da taj manjak novca bude nadoknađen iz džepova građana, uvođenjem pomenutog nameta.

- I tu se došlo u jednu potpunu nelogičnost. Da vi date koncesiju nekome nad prirodnim resursom, a on umjesto da samo plaća koncesionu naknadu, umjesto toga dobija iz džepova građana Srpske dodatna sredstva. To nema nikakvu elementarnu logiku. RS već ima

ogromnu količinu proizvedene energije iz obnovljivih izvora, a vi nekome dajete koncesiju i onda mu tu koncesiju potpuno isfinansirate kroz naknadu za obnovljive izvore energije, koju plaćaju građani na računu za struju. To je po meni nešto što se zove korupcija, pogodovanje pojedincima i to je krivično djelo - ističe Krsmanović.

On kaže da zvanične procijene pokazuju cifru od 10 miliona maraka, koliko se na godišnjem nivou zaradi od naknade, ali da su cifre, kako se novi objekti priključuju, i veće.

- Prema podacima koje sam dobijao, ta naknada je čak dolazila i do 30 miliona maraka u toku jedne godine. To nisu uopšte bezazlene cifre. Jedna mini hidroelektrana košta nekoliko miliona maraka, i maltene Srpska bi mogla za godinu dana da otplati većinu postojećih malih hidroelektrana. Ili da ih Elektroprivreda napravi sama. Ako te cifre Elektroprivreda isplaćuje kao naknadu, zašto nije te objekte izgradila sama? Za nekoliko godina svaki ovaj objekat, od naknade za obnovljive izvore, sam sebe otplati u potpunosti, a ovako RS od koncesione naknade ne dobije ništa - kaže Krsmanović.

Naš sagovornik ističe da u ovom poslu ima i korektnih firmi, ali da ipak preovladavaju firme koje vode ljudi bliski vrhu Elektroprivrede i SNSD-a.

- I njih je i do 90 odsto. Koncesije su najviše dali ljudi bliski bivšem direktoru Elektroprivrede, SNSD-ovom Željku Kovačeviću i ekipi oko njega, i tiču se porodičnih veza - kćerka, zet, prijatelj itd. Taj klan je vrlo uvezan, a imaju sponu i sa direktorom Elektrokrajine Banjaluka Sekom Kuzmanović. Ta ekipa je prva krenula da vadi sredstva iz Elektroprivrede za obnovljive izvore ali su se kasnije pojavili i neki drugi ljudi - zaključio je Krsmanović.

Termoelektrana Stanari

Ovo nisu usamljeni primjeri kako su nadležni, umjesto da rade u javnom interesu, uradili potpuno suprotno - gurnuli ruke u džepove građana ili oštetili budžet Srpske. Vlada RS je u 2008. godini potpisala koncesioni ugovor sa preduzećem "EFT- Rudnik i termoelektrana Stanari" o izgradnji i korištenju termoelektrane Stanari kod Doboja, investicione vrijednosti 1,35 milijardi maraka. Rudnik i termoelektrana Stanari su članice globalne energetske grupacije "Energy Financing Team" čiji su većinski vlasnici Vuk Hamović i njegov sin Miloš, biznismeni porijeklom sa balkanskih prostora. Oni godinama trguju električnom energijom proizvedenom na prostoru jugoistočne Evrope, ali njihova reputacija očito nije smetala Vladi RS.

U ugovoru o koncesiji, potpisanom iste godine, navedeno je da će termoelektrana imati snagu 410 megavata i da će proizvoditi 3.000 gigavata struje. To je više od polovine struje koja se godišnje proizvode u RS. Prema koncesionom ugovoru, izgradnja termoelektrane bi trajala pet, a korištenje 25 godina. Navedeni ugovor je u više navrata mijenjan aneksima u

korist stranog koncesionara, a na štetu Republike Srpske. Spomenutim aneksima je produžen rok za njenu izgradnju i smanjena joj je snaga. Od samog potpisivanja ovog ugovora pa do danas su nepoznati mnogi razlozi zbog čega se Vlada RS odlučila na ovaj korak kad je poznato da se u Stanarima nalazi jedno od većih nalazišta lignita u ovom diielu Evrope - prema nekim procjenama vrijedno nekoliko milijardi maraka. Sve studije su govorele da se u Stanarima ugalj još može kopati 40 godina i da je to dovoljna garancija za kredit koji bi Elektroprivreda RS uzela za izgradnju termoelektrane. Na istom principa je npr. SFRJ izgradila termoelektrane u Gacku i Ugljeviku.

EFT je za potrebe projektovanja, studija i izgradnje termoelektrane dobio kredit od Kineske razvojne banke u iznosu od 320 miliona evra. Zauzvrat su u zalog dali preduzeće "EFT - Rudnik i Termoelektrana Stanari" te njegovu pripadajuću imovinu i prava u vezi s njom, tačnije koncesioni ugovor sa Vladom RS. EFT je 2010. godine sa kineskom kompanijom "Dongfang Electric Corporation" potpisao ugovor o izgradnji termoelektrane i isporuci opreme, čime je i kineska firma ušla u vlasničku strukturu rudnika i termoelektrane Stanari. Prema tadašnjim propisima RS, Kineska razvojna banka nije mogla u zalog da dobije koncesioni ugovor, što je predstavljalo nepremostivu prepreku. U tom teškom trenutku za koncesionara opet na scenu stupa Vlada RS koja preko Komisije za koncesiju RS u maju 2011. godine mijenja Pravilnik o prenosu ugovora o koncesiji i prenosu vlasničkih prava koncesionara. Tim pravilnikom je dato pravo finansijeru da raspolaže ugovorom o koncesiji u slučaju da koncesionar ne može vraćati kredit. Kineska razvojna banka, a uz pomoć Vlade RS, je na taj način dobila garanciju pa su godinu dana poslije sa predstavnicima preduzeća "EFT - Rudnik i Termoelektrana Stanari" potpisali ugovor o kreditu vrijednom 320 miliona evra, kojim se "EFT - Rudnik i Termoelektrana Stanari" obavezuje da kineskoj banci vrati vrtoglavih 668 miliona evra. U slučaju da ne budu vraćali kredit, banka uzima svu termoelektranu, iskopani ugalj, buduću proizvedenu električnu energiju i zalihe izvađenog ugljena.

TE Stanari

Vlada RS je ponovo izašla u susret koncesionaru pa je i sama izdala garanciju kineskoj banci za vraćanje pomenutog kredita. Garancija Vlade nikada nije javno objavljena pa je nepoznato kakve je sve obaveze preuzela prema Kineskoj razvojnoj banci. Na ovaj način sav teret vraćanja kredita u slučaju da dođe do kašnjenja u njegovom vraćanju, iz bilo kog razloga, preuzima RS. Tako Srpska umjesto da koristi svoj prirodni potencijl za razvoj i napredak, isti taj potencijal, zbog nedomaćinskog ponašanja vlasti, može postati omča oko vrata razvoju i ekonomskoj stabilnosti RS.

U 2016. godini Vlada RS, preko ministra privrede Petra Đokića nastavlja izdašno da pomaže

rudnik i termoelektranu Stanari. Izmjenama Pravilnika o visini koncesione naknade i bankarskim garancijama u oblasti elektroenergetike, energenata, rudarstva i geologije u RS, koju je u januaru 2016. godine usvojilo Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva RS, koncesionari koji u svom sastavu imaju rudnik i termoelektranu oslobođeni su plaćanja posebne naknade za eksploataciju uglja koji koriste za proizvodnju struje. Ovom izmjenom pravilnika je došlo do teške povrede Zakona o rudarstvu RS koji strogo zabranjuje da neko besplatno vrši eksploataciju uglja. Nema nikakve sumnje da je ova izmjena išla na ruku samo termoelektrani Stanari pošto su oni jedini privatni investitor koji u svom sastavu imaju i rudnik i termoelektranu u RS. U ovom slučaju radi se o teškom krivičnom djelu kojim je RS oštećena nekoliko miliona maraka godišnje. Protiv ministra Đokića je zbog ove izmjene pravilnika MUP RS pokrenuo istragu, ali do danas nema konkretnih rezultata, što nije ni realno dok je na čelu vlasti u RS postojeća koalicija, koju pored Đokićeve Socijalističke partije, čine i SNSD te DNS.

Samo nekoliko mjeseci kasnije, u junu 2016, usvojena je nova izmjena istog pravilnika koja je opet išla u korist stranog investitora a na štetu budžeta u RS. Koncesiona naknada za proizvodnju električne energije se smanjuje više od šest puta, sa 3,6 na 0,5 odsto od ukupnog prihoda ostvarenog proizvodnjom i prodajom električne energije. Ova izmjena se poklapa sa vremenom puštanja u rad termoelektrane Stanari odnosno sa vremenom kada se na nju počinje primjenjivati obaveza da plaća koncesionu naknadu za proizvedenu i prodatu električnu energiju. Na ovaj način šteta nastala po budžet RS se može mjeriti desetinama miliona maraka.

Iako u EFT-u ističu da nisu povlašteni koncesionar u RS teško se odati tom utisku nakon svega što je Vlada RS učinila kako bi investicija u Stanarima zaživjela.

Poslanik u NSRS Adam Šukalo ističe za eTrafiku da bi nesporno bilo bolje da se sama Republika Srpska zadužila, umjesto što je dala pomenutu garanciju.

- Bilo bi bolje s obzirom da je dala garanciju i da je riječ o povoljnom kreditu državne kineske banke, koja traži garanciju države. Šta će nam posrednici poput Vuka Hamovića, pogotovo ako se uzme u obzir da je RS omogućila da se ugalj kao energent za proizvodnju električne energije dobije besplatno. Uz to je smanjena koncesiona naknada na proizvedenu električnu energiju, koju u ovom slučaju EFT ima garantovano, barem u vrijednosti od 90 miliona evra na godišnjem nivou po njihovim pokazateljima. Ta naknada od 3,6 odsto je takođe pravilnikom, ispod kojeg se u Službenom glasniku potpisao ministar Đokić, smanjena na 0,5 odsto. Time je Republika Srpska izgubila ogromnu količinu sredstava a gospodin Đokić ovim lobističkim poslom, preko krivičnog djela, obezbjedio EFT-u i Hamoviću privilegovan položaj a Srpskoj oduzeo njeno prirodno bogastvo - kaže Šukalo.

Imajući u vidu da je samo TE Stanari plaćala tu naknadu za ugalj, jasno je, kaže Šukalo, da je ukidanje naknade urađeno samo da bi se izašlo u susret EFT-u, zbog kojeg je i mijenjan zakon.

- Izgovor te firme i Ministarstva industrije i energetike je da se taj pravilnik odnosi na sve koncesionare. Međutim, u dopisu u kojem se Đokić obraća premijerki Željki Cvijanović u petom mjesecu 2016. on konstatuje da koncesionari iz ove oblasti, a to su sva elektro preduzeća iz sistema Elektroprivrede RS, odnosno termoelektrane Ugljevik i RITE Gacko, uopšte nemaju potpisane koncesione ugovore jer to ne žele da urade. To znači da ne plaćaju koncesionu naknadu a što se kasnije i potvrdilo. Naknadu je trebao plaćati jedini privatnik, TE Stanari - kaže Šukalo.

On ističe da je presedan što je Vlada promijenila više zakonskih i podzakonskih akata zbog jedne firme.

- Moram da vas upoznam i da je u podzakonskim aktima i pravilnicima Komisije za koncesije u RS praktično omogućeno da finansijske institucije, u ovom slučaju banke, mogu prilikom eventualne likvidacije stečaja koncesionara preuzeti u likvidacionom postupku i same koncesije. U ovom slučaju data je mogućnost, ne samo za EFT-u, već i bilo kojoj drugoj firmi špekulativnu koncesiju, koja služi za koruptivne radnje. To potvrđuje i činjenica da se RS po Zakonu o koncesijama iz 2013, obavezuje da u roku od godinu dana usvoji dokument koji se odnosi na koncesionu politiku Srpske. Mi taj dokument ni danas nemamo, četiri godine nakon što je bio krajnji rok za usvajanje, koji je zakonom obavezujući - kaže naš sagovornik. Šukalo dodaje da je to strateški dokument koji treba da kaže šta sve RS daje pod koncesiju, pod kojim uslovima te treba da pruži odgovor na pitanje zašto dajemo svoja prirodna bogastva i šta RS u kratkoročnom i dugoročnom smislu dobija od njih.

- Zbog nepostojanja tog dokumenta imamo klasičnu pijacu na kojoj građani sve gube a tajkuni i njihovi političari, na čelu sa Đokićem, bogate na račun građana. Mi imamo zakone koji omogućavaju jednoj osobi da u kafani odlučuje o desetinama miliona maraka, koji pripadaju Srpskoj - kaže on.

Podsjećamo, Šukalo je krajem prošle godine pred Ustavnim sudom RS pokrenuo ocjenu ustavnosti Pravilnika o koncesionim naknadama.

- Međutim, sud je instruisan političkim odlukama, pa se predmet drži u ladici. Ja sam pred Upravom za suzbijanje teških oblika kriminaliteta dao izjavu kao svjedok, gdje je potvrđeno da je riječ o teškom kriminalu i da će Đokić biti saslušan kao glavnoosumnjčeni. Ali do danas nemam informaciju da li je saslušan. Odmah nakon te inicijative ministar poteže izmjene u NSRS koje smo spominjali a kako bi pokušao da se izvuče od odgovornosti - zaključio je Šukalo.

BiH; Kako vlast na štetu RS i njenih građana finansira koncesionare?

Izvor: frontal.ba